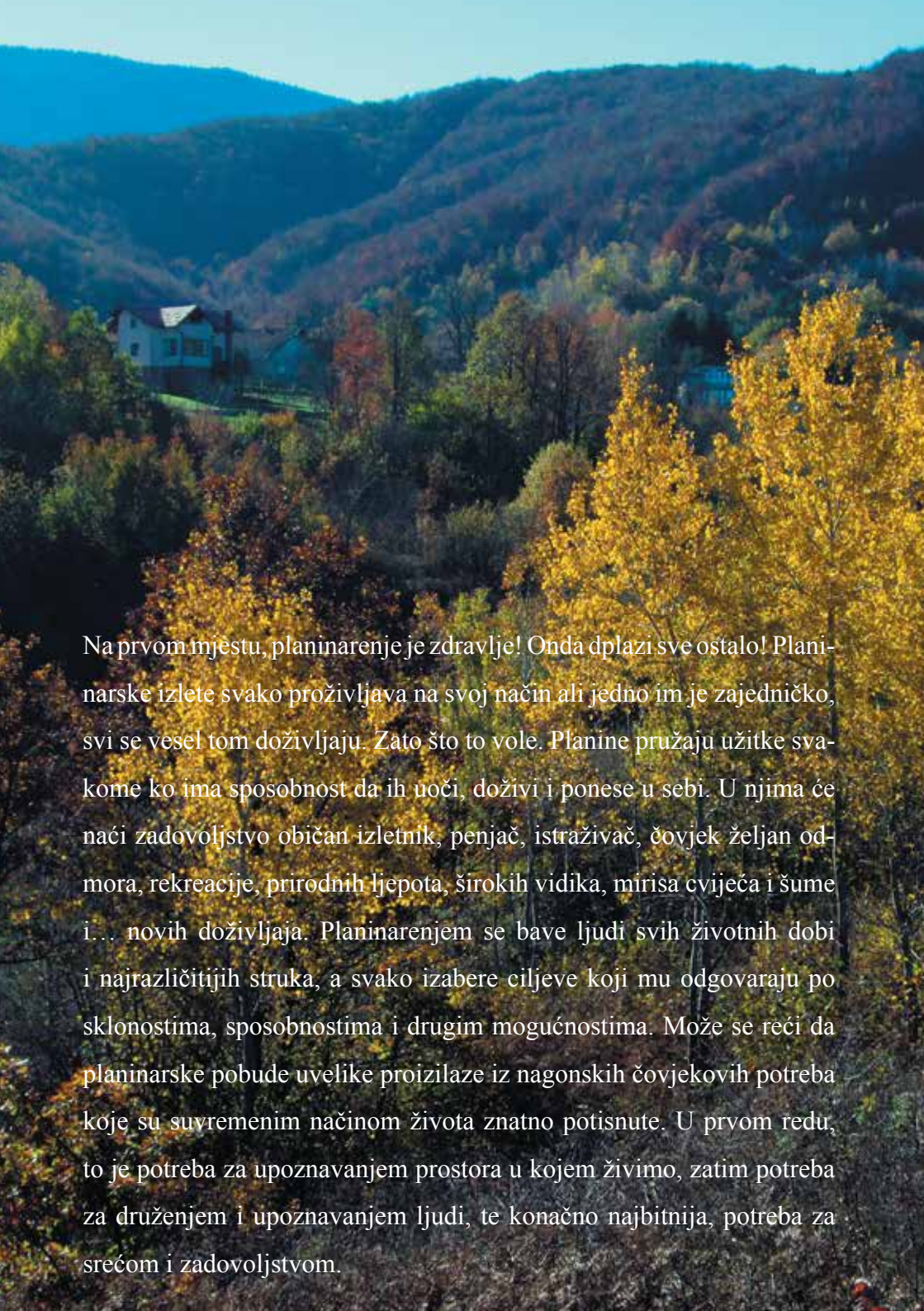

PLANINARSKO DRUŠTVO
“PLJEŠEVICA” BIHAĆ

60 godina postojanja

Na prvom mjestu, planinarenje je zdravlje! Onda dplazi sve ostalo! Planinarske izlete svako proživljava na svoj način ali jedno im je zajedničko, svi se vesel tom doživljaju. Zato što to vole. Planine pružaju užitke svakome ko ima sposobnost da ih uoči, doživi i ponese u sebi. U njima će naći zadovoljstvo običan izletnik, penjač, istraživač, čovjek željan odmora, rekreacije, prirodnih ljepota, širokih vidika, mirisa cvijeća i šume i... novih doživljaja. Planinarenjem se bave ljudi svih životnih dobi i najrazličitijih struka, a svako izabere ciljeve koji mu odgovaraju po sklonostima, sposobnostima i drugim mogućnostima. Može se reći da planinarske pobude uvelike proizilaze iz nagonskih čovjekovih potreba koje su suvremenim načinom života znatno potisnute. U prvom redu, to je potreba za upoznavanjem prostora u kojem živimo, zatim potreba za druženjem i upoznavanjem ljudi, te konačno najbitnija, potreba za srećom i zadovoljstvom.

Planinarsko društvo Plješevica iz Bihaća

Pješačenje je zdravlje, to je definitivno. Definitivno je i to da se organiziranim pješačenjem bavi mali broj udruga i pokreta, a eto Bišćani se komotno mogu pohvaliti pošto je njihovo Planinarsko društvo Plješevica osnovano daleke 1954. godine. Tačnije, 25. aprila, a za prvog predsjednika Skupštine izabran je prof. Sulejman Smlatić. Do kraja te godine društvo je brojalo 103 člana koji učestvuju na grupnim izletima na njihovoj planini Plješevici, te Ljutoču i Grmeču. Početkom zime osnovana je i skijaška sekcija.

Šest godina poslije, 1960. tadašnji članovi su pokrenuli izgradnju planinarskog doma u Skočajskoj dragi. Mjesto je stručno odabrano, nalazi se na živopisnom platou dvadesetak metara ispod slapa bistrog potoka Drobinice. Izgradnja je išla teško s čestim prekidima koji su trajali i po nekoliko godina. Zbog toga što se planinarstvo oduvijek samofinanciralo. Doduše, nije se to uvijek tako zvalo. Dakle, u tom periodu dolazi i do stagnacije u radu društva. Međutim, na scenu stupa dugogodišnji predsjednik društva Mehmed Salkić koji okuplja mlade članove iz osnovnih i srednjih škola, te se nastavljaju radovi na domu. Osim toga oni najspremniji odlaze na izlete na Prenj, Logorsku dolinu, Radan, Kopaonik, a zatim na Prokletije, Triglav, Velebit i Bjelašnicu.

Od 1980. godine, svestrano se dinamizira rad PD Plješevica. U osnovnim i srednjim školama, radnim organizacijama i ustanovama, osnivaju se planinarske sekcije. Dok su se jedni angažovali na izgradnji domka, drugi su pohađali tečajeve iz alpinizma, speleologije i gorske službe spašavanja. Tu su se istaknuli Zahir Hirkić, Duško Blažić, Gordana Hirkić, Zoran Terzić i Zlatko Perišić. Oni su bili nosioci društva na domaćoj i međunarodnoj sceni. Da krenemo redom: Zoran Terzić se penje na tada najviši vrh Evrope, Mont Blanc, a Ismet Alagić osvaja Olimp. Hajrija Terzić je prva žena s područja Bosanske Krajine koja se penjala na vrhove u Centralnim Alpama. Najveći uspjeh postiže Zoran Terzić, prvi bosanski alpinist koji se popeo na najviši vrh u Andama (Peru). Boris Mikoljan i Duško Blažić osvajaju Mont Blanc i Gloss Glockner. Zoran Terzić u zimskom periodu osvaja najviše vrhove u Dolomitima.

U isto vrijeme, zahvaljujući dobrovoljnom radu omladine i izdašnoj pomoći bihačkih radnih organizacija i ustanova, izgradnja doma privedena je kraju. U toku rata aktivnost PD Plješevica je, logično, sasvim zamrla. Ipak, zahvaljujući stalnom obilasku članova društva i pored oštećenja, objekat doma sačuvan je od potpunog uništenja i devastacije.

Društvo u periodu između 2011. i 2013. godine

Tokom aprila te godine održana je Skupština društva na kojoj su izabrani članovi Upravnog odbora i izvršnih tijela Skupštine čime je dat novi zamah sveukupnim aktivnostima društva kako po obimu tako po strukturi i njihovoj kvaliteti. Za predsjednika Skupštine imenovan je Ilijas Midžić, a u Upravni odbor izabrani su: Ismet Kulenović, predsjednik, te članovi: Nurudin Osmanović, Ahmet Alibabić, Kemal Bekonjić, Zahir Hirkić, Ibrahim Čeliković, Hajrudin Hirkić, Mustafa Fajković i Rifet Šahinović. Još u toku trajanja mandata ovu postavku upotpunili su Samir Delić i Midhat Čeliković. Za sekretara društva izabrana je Rasema Hodžić, za predsjednika Nadzornog odbora Franjo Turčić, a za predsjednika Suda časti Zlatan Čizmić.

Usvojenim programom rada na ovoj sjednici novo rukovodstvo sebi postavlja zahtjevne ciljeve od kojih su najznačajniji:

- promovisanje aktivnosti društva
- organiziranje planinarskih izleta po obližnjim planinama
- organizovanje čišćenja i uređenja okoliša doma
- organizacija druženja sa srednjim školama
- uređenja staza i pristupnog puta do planinarskog doma
- izgradnja lokalnog vodovodnog sistema za kontinuirano obezbjeđenje vode u objektu
- uređenje i izgradnja novih stolova sa klupama u dvorištu doma
- rekonstrukcija krovšta planinarskog doma uz pomoć „Plod centra“
- modernizacija sanitarnog čvora uz podršku gradskog organa uprave.

Svi navedeni ciljevi su u potpunosti realizirani.

Društvo u prirodu između 2014. i 2015. godine

U ovom periodu društvo je ostvarilo sljedeće ciljeve:

- izvršena je sanacija pristupnog puta,
- markirane su pješačke staze u okolini doma
- izvršena je instalacija sistema za solarnu energiju
- izlivanje zaštitnog sloja na podovima prizemlja
- postavljena fasada i radovi na rekonstrukciji prostorija u prizemlju objekta
- izvođenje radova na ugradnji centralnog grijanja iz doniranih sredstava općine Bihać
- izvođenje radova redovnog održavanja objekta (krečenje, čišćenje spavaonica, postavljanje lusterata, rješavanje problema rasvjete akumulatorima)
- riješeno je pitanje odvodnje oborinskih voda sa kolovoza pristupnog puta duž cijele trase ugradnjom novih cjevastih propusta na mjestima gdje su oborinske vode posebno ugrožavale kolovoz. Ove aktivnosti su provedene uz značajnu podršku firmi HC-ING iz Bihaća i „Mujezinović“ iz Ključa
- priprema i podnošenje prijava za dva projekta finansirana od strane UNDP-a i Federalnog ministarstva turizma i okoliša
- uređenje kamin-sale te zamjena starih konvencionalnih žarulja onima nove „led“ tehnologije s ciljem smanjenja potrošnje električne energije što je dijelom uvjetovano tehničkim zahtjevima elektro-solarnog sistema s kojim je dom opremljen
- periodično farbanje stolarije u objektu doma
- uspostava novog način posluživanja gostiju u restoranu uz radikalno ograničenje pristupa kuhinji
- sudjelovanje u planinarskim pohodima u organizaciji drugih planinarskih društava sa područja Bihaća i šire s posebnim naglaskom na majski izlet na Šabinu gredu, Klekovaču, Manifestacija Eko-sort u Ključu, Osječenicu, Prokoško jezero i tako dalje
- organizacija izleta povodom manifestacije „Čiste planinine“ na Opaliti vrh na Plješevici
- organizacija pješačenja i boravka u prirodi više stotina građana, ljubitelja prirode i planinara kojima je krajnja destinacija bio planinarski dom sa svim njegovim sadržajima

60. godina Planinarskog društva Plješevica

Pješčačenje je zdravlje

- **Planinarsko društvo Plješevica iz Bihaća osnovano je 1954. godine, a na osnivačkoj skupštini za prvog predsjednika tada je izabran prof. Sulejman Smlatić. Šest godina poslije, 1960. tadašnji članovi su pokrenuli izgradnju planinarskog doma u Skočajskoj dragi. Mjesto je stručno odabrano, nalazi se na živopisnom platou dvadesetak metara ispod slapa bistrog potoka Drobinice**

Plješevica se proteklog vikenda prvo zamotala u prozirnu haljinu od magle, a onda, tamo oko podneva, u kasno-jesenjem suncu svom silinom bljesnula u tamno-plavom ogrtaču i bijeloj kapi. Čeka snijeg da obuče onaj bijeli, pravo novogodišnji. Onaj put u podnožju, kojim se nekad išlo za Lapac, subotom i nedjeljom postane plaho prometan. Ljubitelji prirode pješice, na biciklima, a bogami i u autima, požure da što prije dođu u Planinarski dom društva koje nosi ime planine. Sve do ranih poslijepodnevni sati velika prostorija dnevnog boravka pretvori se u blagovaonicu. Ispred kuhinjskih vrata stalno je gužva, čeka se porcija graha. Super graha.

Tako je bilo i u petak 31. oktobra. Nahrupili ljudi i članovi Nadzornog odbora društva na čelu sa Ilijazom Midžićem i Ismetom Kulenovićem, svima poznatim Burazom. Došli da proslave 60. godina svog udruženja i da dočekaju dragog gosta i donatora Emdžada Galijaševića, gradonačelnika Bihaća. Da se provesele i da zajedno pregledaju šta se uradilo u proteklom periodu. Ima puno toga, ali najvažnije je da je dom dobio novi krov, a da su planinari i njihovi gosti dobili suvremeno uređen mokri čvor i toalet kojeg se ne bi postidio ni hotel s pet zvjezdica. I dogovorili se da iduća akcija mora biti usmjerena na rekonstrukciju puta i sale s ognjištem u prizemlju, rekao je tom prilikom Buraz, dodavši da dovođenje struje zahtijeva uključenje više subjekata. Planinarsko društvo ne može vlastitim snagama osigurati sredstva za izgradnju dalekovoda u dužini od 800 metara.

Planinarsko društvo Plješevica iz Bihaća osnovano je 1954. godine, a na osnivačkoj skupštini za prvog predsjednika tada je izabran prof. Sulejman Smlatić. Šest godina poslije, 1960. tadašnji članovi su pokrenuli izgradnju planinarskog doma u Skočajskoj dragi. Mjesto je stručno odabrano, nalazi se na živopisnom platou dvadesetak metara ispod slapa bistrog potoka Drobince. Izgradnja je išla teško s čestim prekidima i od nekoliko godina. Zbog toga što se planinarstvo oduvijek samofinanciralo. Doduše, nije se to uvijek tako zvalo.

„U šest decenija postojanja članovi društva organizovali su veliki broj izleta i uspona na Plješevicu, Grmeč, Ljutoč, Prenj, Radan, Kopaonik, Prokletije, Velebit, Triglav i Bjelašnicu. U osamdesetim godinama prošlog vijeka posebno se izdvajaju uspjesi bihaćkih planinara na međunarodnoj sceni, među kojima je Zoran Terzić sa usponima na Mont-Blanc, najviše vrhove Anda u Peru i Dolomite, Ismet Alagić koji se uspeo na Olimp, Hajrija Terzić kao prva Biščanka koja se uspjela na centralne Alpe, te Boris Mikuljan i Duško Božić koji osvajaju Mont Blanc i Gloglocner“, rekao je tom prilikom Ismet Kulenović.

„Uprava PD Plješevica svoje aktivnosti će usmjeriti na povećanje broja članova otvaranjem planinarskih sekcija u školama i radnim kolektivima, te educiranjem i animiranjem građana Bihaća da se uključe u planinarske pohode“, naglasio je Ilijaz Midžić.

„Planinarenje je grana turizma i nismo imali dilemu kada smo dobili zahtjev za uređenje doma. Nakon projekta „Razvoj eko zone NP Una i obogaćivanje turističke ponude“, grad Bihać je izdvojio i 50.000 KM za uređenje unutrašnjosti, fasade i uvođenje grijanja u planinarski dom Plješevica“, istaknuo je gradonačelnik Galijašević

Na svečanosti su uručene zahvalnice gradu Bihaću, PLOD Centru, BH Telecomu, ŠPD Unsko-sanske šume i Sportskom savezu Bihaća.

Halid Alijagić

Planinarski dom na Plješevici

Drobinica išla putem

- **Dan iza kiša, dakle u četvrtak 15. oktobra, krenuli smo od Žegara prema Planinarskom. Tako ga zovu. Hodajući, naravno. Zbog toga što ovaj put, kojim se nekad išlo za Lapac, subotom i nedjeljom postane plaho prometan. Ljubitelji prirode pješice, na biciklima, a bogami i u autima, požure da što prije dođu u Planinarski dom društva koje nosi ime planine**
- **Kad smo skrenuli s glavnog puta, tamo iza mosta u Skočajskoj dragi, imali smo šta vidjeti. Potok Drobinica ide putem!? Pjeni se malo vode i u njegovom koritu, ali glavnina ide baš putem**

Prije dvadesetak dana Plješevica je baš pokisla. Natapalo je tri dana neprestano, pa joj je trebala puna sedmica da se riješi viška vode. Srećom, ovdje nema bujica, potoci i izvori malo zamute i ojačaju, pa se strmoglave kroz drage. Ništa opasno, ali je nezgodno kad poteku putevima i stazama. Naročito ako su planinarski.

Dan iza kiša, dakle u četvrtak 15. oktobra, krenuli smo od Žegara prema Planinarskom. Tako ga zovu. Hodajući, naravno. Zbog toga što ovaj put, kojim se nekad išlo za Lapac, subotom i nedjeljom postane plaho prometan. Ljubitelji prirode pješice, na biciklima, a bogami i u autima, požure da što prije dođu u Planinarski dom društva koje nosi ime planine. Sve do ranih poslijepodnevni sati velika prostorija dnevnog boravka pretvori se u blagovaonicu. Ispred kuhinjskih vrata stalno je gužva, čeka se porcija graha. Super graha. Onda se natiskaju u prizemlje oko vatre u kaminu. Tako do prvog sumraka.

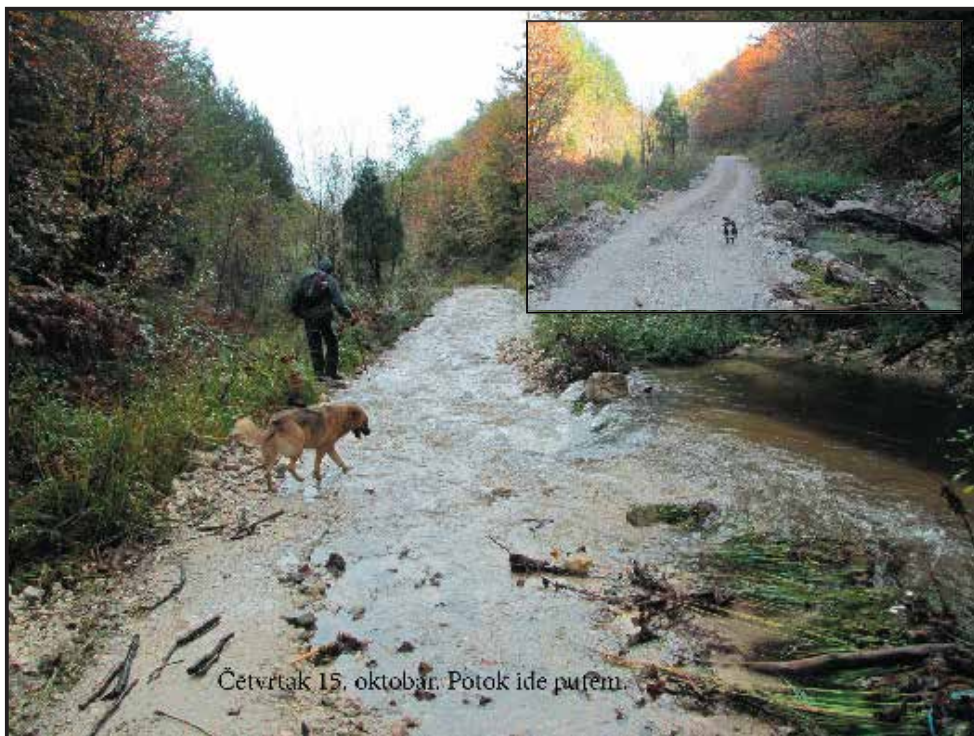
Sva ta hrnjaga ne može proći bez članova Nadzornog odbora na čelu sa predsjednikom društva Ismetom Kulenovićem, svima poznatim Burazom. Voli predsjednik prohodati od stola

do stola, od društva do društva, i pričati o radovima koji su završeni, te koje treba završiti. Najvažnije je da je dom dobio novi krov, da su planinari i njihovi gosti dobili suvremeno uređen mokri čvor i toalet kojeg se ne bi postidio ni hotel s pet zvjezdica, te salu s ognjištem u prizemlju. Rekonstrukcija i održavanje 850 metara puta je stalna veličina. Planinarsko društvo ne može vlastitim snagama osigurati sredstva za izgradnju dalekovoda u dužini od 800 metara, taj projekat zahtijeva uključenje više subjekata. Negdje u ova doba prošle godine obilježen je rijedak jubilej, 60. godina postojanja Planinarskog društva Plješevice. Maloj svečanosti prisustvovao je i dragi gost i donator Emdžada Galijaševića, gradonačelnika Bihaća.

Nego, da se mi vratimo onom četvrtku i onoj kiši. Kad smo skrenuli s glavnog puta, tamo iza mosta u Skočajskoj dragi, imali smo šta vidjeti. Potok Drobinica ide putem!? Pjeni se malo vode i u njegovom koritu, ali glavnina ide baš putem! Pošto smo, ja i moji pratioci Mile te čuke Maza i Pršin, čvrsto odlučili da dodemo do doma, krenemo šumom uz potok. Bilo je naporno, ali vrijedilo je truda. Nakon kraćeg odmora istim putem vratili smo se nazad. Tačno sadam dana poslije, u srijedu 21. oktobra, ponovo smo bili na istom pravcu. Na skretanju kod onog mosta dočekalo nas je pravo iznenađenje. Put je bio popravljen i nasut!? Kad prije, otelo nam se. Začudilo nas je zato što to kod nas nije običaj. Da budemo jasni. Malu tajnu velikog posla otkrio nam je legendarni Buraz: "Nekoliko dana prije one kiše dogovorili smo sa jednom firmom da rekonstruiramo korito potoka i naspemo put. Čim je kiša stala mi smo za tri dana uradili dogovoreni posao!"

Eto, za kraj ništa drugo nego, svaka čast!

Halid Alijagić

Društvo u periodu između 2016. i 2018. godine

U ovom periodu članovi PD „Plješevica“ intenzivno rade na implementaciji projekta UNDP-a „Via Dinarica“. Osnovni zadaci i ciljevi su ugradnja solarnog sistema za zagrijavanje vode u domu te rekonstrukcija i modernizacija kupatila u prizemlju objekta. Sredstva dobivena od Ministarstva turizma i okoliša, Federacije BiH, utrošena su za nabavku novih kreveta za spavaonice u potkrovlju i nabavku novih madraca, čime su uvjeti smještaja gostiju u planinarskom domu podignuti na značajno viši nivo.

Uređenje i obilježavanje planinarskih staza na padinama Plješevice je aktivnost koja je provedena sukladno potpisanom ugovoru sa UNDP-om, a provodili su je članovi našeg društva o čemu je podnesen adekvatan izvještaj. Kao posebno zahtjevne aktivnosti navodimo održavanje pristupnog puta do doma.

U ovom periodu članovi društva organizirali su i izveli ukupno 56 uspona na planinskim masivima BiH i inostranstva od kojih ističemo: Velebit, Plješevica, Osječnica, Durmitor, Triglav i Prokletije. Kao posebnu aktivnost ovog segmenta ističemo organizaciju i izvođenje ekspedicije na Mont Blanc u ljeto 2017. godine. Ovaj veoma zahtjevan poduhvat izveli su članovi našeg društva: Bašić Snježana, Brzović Adelina i Jasmin Kličić, koji je ujedno bio i glavni organizator i vođa ekspedicije. Intenzivnije planinarske aktivnosti dovele su i do osnivanja Visokogorske sekcije u okviru društva a koju su činili uglavnom iskusniji planinari, te sekcije za obilježavanje i uređenje planinarskih staza koju je od samog početka vodio prof. Armin Jusić.

Tokom 2018. godine, članovi društva organizirali su i izveli 44 uspona u zemlji i inostranstvu od kojih su najvažniji: Visočica, Vran, Maglić, Vranica, Treskavica, Igman, Bjelašnica, Čvrtnica, Karavanke, Julijske Alpe, Velebit i Triglav. Kao posebnu aktivnost izdvajamo tri ekspedicije na području Apeninskih Alpa: Breithorn 4.164 metara, Italijanskih Dolomita: Punta Penija 3.343 metara, te Centralnih Alpa: Grosswenediger 3.666 metara.

U ovoj godini društvo je postiglo rezultate koji se ogledaju u:

- redovno održavanje i uređenje pristupnog puta koji vodi do planinarskog doma u dužini od 800 metara, radi obezbjeđenja pristupačnosti domu u svim vremenskim prilikama
- pročišćavanje odvodnih kanala
- proširenje dijela puta prema planinarskom domu s postavljanjem odvodnih cijevi u dužini od sedam metara
- izgradnja korita pitke vode „Bektaš“
- ugradnja spomen ploče za drugog predsjednika društva Mehmeda Salkića
- renoviranje balkona-terase u spomen na našeg člana Safeta Ćurtovića
- postavljanje dijela ograde u okolini doma radi sigurnijeg kretanja posjetilaca doma
- obnova hodnika na ulazu u planinarski dom (postavljanje unutarnje fasade)
- krečenje zidova doma
- popravke na stolariji
- obnova centralnog dimnjaka
- zamjena dijela krovnog crijepa
- popravke unutar objekta koje spadaju u redovno održavanje što podrazumijeva struju, vodu i grijanje
- izgradnja vanjskog stepeništa

2018.
Obilježen Dan državnosti BiH

U proteklu nedjelju, tačno na Dan državnosti BiH 25. novembra, u planinarskom domu na Plješevici bilo je svečano. Ovdje je najbitniji dan naše države obilježen sjećanjem na dvojicu posebnih ljudi: Mehmeda Salkića i Safeta Ćurtovića, te ukazivanjem časti i zahvale sadašnjem domaru Huseinu Bektaševiću. Planinara Salkića sjećaju se stariji članovi jer je on bio drugi predsjednik udruženja i pokretač izgradnje planinarskog doma na sadašnjoj lokaciji. Njemu u čast postavljena je spomen-ploča na stijenu uz sami zid objekta, koju baš on nije dao da se sruši. Poznati novinar, pisac i ljudina Safet Ćurt svoje posljednje godine života većinom je provodio na balkonu doma. Tu je danima do duboko u noć čitao i pisao. Upravo na tom balkonu postavljena je spomen-ploča njemu u čast, a taj dio je nazvan „Ćurtov kutak“. Najbolja voda na svijetu nalazi se na izvoru Bektaš tačno preko puta doma. Izvor je dobio ime po čovjeku koji ga je prvi osposobio i uredio, domar Husein. I ovo mjesto je nedavno uređeno a izvor krasi spomen-tabla sa imenom.

Uson na Grossvenediger

Kad smo odlučili da idemo na Grossvenediger niko od nas nije znao ništa o ovom vrhu u austrijskim Alpama. Gross šta? Pitali su se neki od nas. Svi smo čuli za Grossglockner, a malo istraživanja na internetu pokazalo je da je to vrh koji se nalazi u austrijskim Alpama, preko puta čuvenog Grossglocknera i do kojeg se dolazi preko jednog od najvećih ledenjaka u Austriji. Dvije sedmice nakon što smo se vratili s ekspedicije „Alpe“ kad smo popeli vrhove Breithorn (4164m) na Peninskim Alpama i Punta Penia (3343m) na Dolomitima, nikom od nas nije ni palo napamet da odmah planiramo novu alpsku avanturu. Valjda je to bio zanos i adrenalin koji nas je još uvijek držao nakon uspješnih pohoda na predivne planinske vrhove prekrivene snijegom i ledom, i to u augustu.

I tako, šest članova PD Plješevica krenulo je iz Bihaća jedne vrele ljetne večeri u novu alpsku avanturu. Znali smo da nas čeka cjelonoćna vožnja do Austrije, ali to nam nije bilo teško s obzirom na ono što nas je čekalo tog vikenda. Naravno, kao iskusni planinari najprije smo provjerili vremensku prognozu i sve je izgledalo upravo onako kako treba biti za savršen vikend proveden u prirodi. Ruksaci spremni za pohod. Teški, ali u njima sve što je potrebno za pohod na najveći ledenjak u austrijskim Alpama. Dereze, cepini, pojas, uže, karabineri, sve smo imali spremno za upotrebu kako bi naš uspon protekao sigurno i kako bismo uspješno došli na vrh i vratili se natrag.

U jutarnjim satima te subote stigli smo u austrijsko selo iz kojeg kreće uspon najprije do planinarske kuće Johannishutte, a zatim do planinarskog doma Defreggerhaus u kojem smo rezervirali noćenje. Dobro, znali smo da do prve kuće postoji organiziran prevoz kombijem „Grossvenediger Taxi“ kojeg smo odlučili platiti jer nam se nije baš pješačilo nepotrebnih 10 km makadamskog puta. Spakirali smo ruksake, uzeli najpotrebnije i pozvali kombi-taksi koji se uskoro pojavio. Već u kombiju smo sreli grupu planinara koja se uputila u istom pravcu kao i mi. Pretpostavili smo da će na usponu biti ljudi i da nećemo biti usamljeni kao na većini naših bosanskohercegovačkih planina. Kombi nas je doveo do planinarske kuće Johannishute od koje kreće planinarska staza. Laganim hodanjem po zemljanoj stazi, s ruksacima na leđima uživali smo u pogledu na zelenu okolinu, pašnjake i ledenjačke potoke koji su bili izvor osvježanja u trenucima odmora na usponu. Lijepo je vidjeti krave kako pasu na alpskim pašnjacima, na svježem zraku na visini od 2.500 m. Vidjeli smo i alpskog svizca koji je provirio iz svoje jazbine i bojažljivo gledao lijevo-desno vrebajući opasnost za izlazak. Naravno, nismo se usudili previše približiti da ne pobjegne i slikali smo ga iz daljine. Tri sata laganog hoda po nezahtjevnom terenu dovodi nas do našeg cilja za taj dan – planinarskog doma Defreggerhaus u kojem planiramo noćenje. Ulaskom u planinarski dom shvatili smo da definitivno nećemo biti usamljeni na usponu i da ćemo ustvari jedva uspjeti dobiti i mjesto za spavanje. Nevjerovatna je gužva u domu. Nije se imalo gdje sjesti u blagovaonici pa smo jeli ispred doma na klupi. Čini se da smo odabrali najposjećeniji vikend u godini.

Tako nam je barem rekla gospoda koja je uređivala raspored spavanja. Nakon tri sata napokon smo dobili naša mjesta za spavanje i smjestili smo naše stvari u ogromnu prostoriju u kojoj je bilo smješteno još barem pedeset ljudi. Neki na krevetima, a neki na madracima na podu uvukli smo se u vreće za spavanje i zaspali spremni da ustanemo već u 5 ujutro i u 6 krenemo prema vrhu.

U pet ujutro opet gužva u blagovaonici, toaletu i hodnicima. Čini se da su svi namjeravali poći na uspon u šest sati kao i mi. Popili smo kafu i doručak onako s nogu, spakovali stvari potrebne za uspon i krenuli. Jutro je bilo lijepo, ne previše hladno, a niti previše toplo. Baš kako se može i očekivati od jednog augustovskog jutra u Alpama. Uglavnom, sunce je već bilo izišlo i znali smo da nas čeka lijep dan, a to znači uživanje u usponu i savršene fotografije za uspomenu. Nakon nekoliko minuta hodanja po kamenitom terenu stigli smo do ledenjaka. Nakačili smo dereze na naše cipele, obukli pojas, nakačili navez na pojas i krenuli u koloni ravnim dijelom ledenjaka u kojem su se vidjele pukotine doboke i po nekoliko metara, a u nekima se nije ni vidjelo dno. Lagano i sinhronizirano napredovali smo prema vrhu. Uslijedio je malo oštriji uspon, a nekoliko smo puta pravili pauze i sve vrijeme uživali u savršenim pogledima svuda oko nas koji su se otvarali sve više sa svakim novim metrom uspona. Savršenstvo, mislili smo. Pri samome vrhu došli smo do grebena koji je zahtijevao posebnu opreznost i pribranost. Laganim i sigurnim korakom, jednom nogom ispred druge prešli smo greben i došli na sam vrh. Grossvenediger. 3666 metara nadmorske visine. Lako se pamti taj broj, a pogled s njega se nikad ne zaboravlja. Snijeg, led, stijene, ima svega. I na vrhu je gužva, jedni dolaze, slikaju se, drugi odlaze. Zadržali smo se na vrhu dovoljno da napravimo nekoliko savršenih fotografija i uživamo u pogledu i uputili se nazad prema planinarskom domu Defreggerhaus. Povratak je bio lakši. Kako zbog nizbrdice, tako i zbog zadovoljstva koje smo doživjeli. Kratko smo se zadržali kod planinarskog doma, uzeli ostatak stvari i požurili natrag do Johannishute kuće kako bismo uhvatili taxi koji će nas ponovno prevesti do našeg kombija. Te nedjelje uveče stigli smo u Bihać. Iako umorni, svi smo bili zadovoljni zbog doživljenog uspona i jedva smo čekali da sa svima podijelimo još jednu predivnu alpsku priču.

Jasmin Kličić

Ekspedicija Breithorn 4164 m/n

Nakon dugogodišnje stagnacije od uspona u visoka gorja i aktiviranjem novih generacija visokogoraca organizovana je ekspedicija na Peninske Alpe u augustu 2018 godine

Drugog augusta na put prema Italijanskom gradu Cervinia krenuli su naši članovi u nadi da će prekinuti stagnaciju na polju planinarstva u visoko gorje i želji da ispenju zadani cilj. Po dolasku u naše odredište, grad Cervinia i smještaja u kamp odakle smo gledali Breithorn i međusobno komentarisali o sutrašnjem usponu. Po običaju kako to biva na ekspedicijama ustajanje u tri sata, priprema stvari, hrane i sveg neophodnog što je potrebno za siguran uspon. I napokon smo krenuli puni adrenalina zajedno sa ostalim planinarima koji su dolazili iz raznih dijelova Evrope. Korak po korak smo išli prema vrhu radi što bolje aklimatizacije i što nas je veoma ohrabrilo, to što je bio sunčan dan i što nam je planina dopustila da se ispenjemo i ostvarimo svoj cilj i želju. I što je najbitnije u opisu ovog uspona je činjenica da smo imali naše tri članice koje su prve žene iz Bihaća koje su ispenjale visinu preko 4.000 metara. A da bi zadovoljstvo bilo potpuno učestvovanje i izlazak na vrh našeg najstarijeg člana (po stažu u društvu) Ibrahima Čelikovića koji je nakon 30 godina planinarstva ispunio svoju želju da ispenje neki od evropskih vrhova. Veća satisfakcija ne postoji kad su svih pet članova ispenjali Breithorn. U ekspediciji učestvovali: Jasmin Kličić, Adalina Brzović, Jasmina Muminović, Snježana Bašić i Ibrahim Čeliković.

Jasmin Kličić

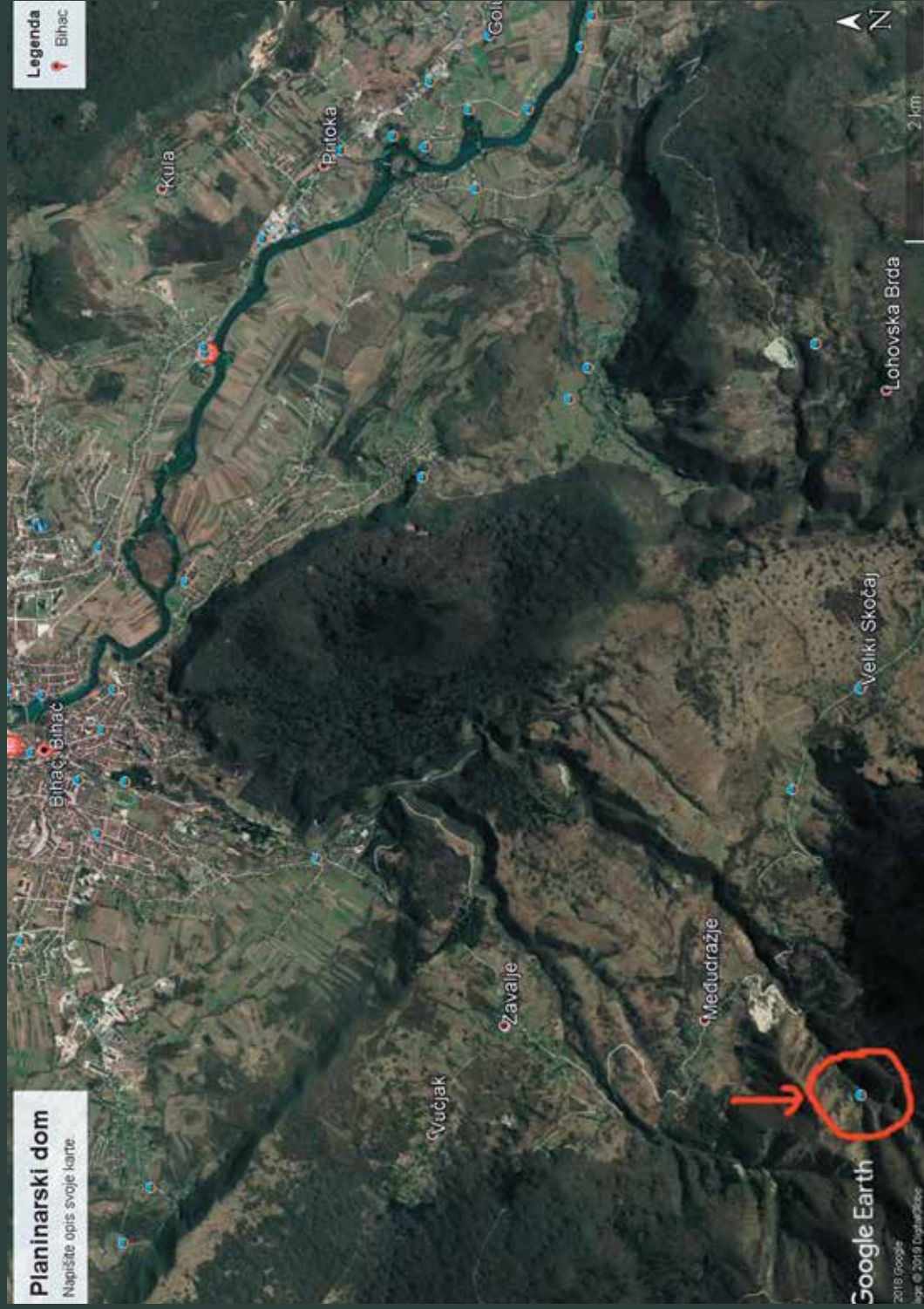

Planinarski dom

Napišite opis svoje karte.

Legenda

Bihac

Google Earth

2018 Google

Imagery © 2019 DigitalGlobe